

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Assertionvm Theologicarvm Sfortiae Pallavicini Sacræ
Theologiæ Professoris in Collegio Romano Societatis Iesv.
Libri Qvinque**

De Substantia, & Proprietatibus naturalibus Angelorum

Pallavicino, Sforza

Romæ, 1652

Cap. 17. An Angelus habeat apprehensiones distinctas à iudicio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38892

C A P V T X V I I .

An Angelus habeat apprehensiones distinctas à iudicio.

S I **A**D hanc, & similes
sequentes quæ-
stiones videndum est, an hic,
aut ille modus cognoscendi
proueniat in nobis ab aliqua
peculiari imperfectione; & an
illam oporteat apponere, vel
remouere ab Angelis. Porrò,
quod nos prius apprehenda-
mus quam iudicemus, ex eo
oritur quod intellectus debeat
recipere species à sensibus, &
consequenter per actionem in-
tellectus agentis abstrahere
speciem intellectualē à phan-
tasmate, quæ species abstracta
retinet

retinet eam imperfectionem, quam habet phantasma, à quo abstrahitur. nimirum, ut repræsentet, & non certificet de suo obiecto repræsentato, donec intellectus formando duas apprehensiones, earumque obiecta inuicem comparando, moueat ad affirmādum, vel negandum vnum de alio: atqui Angelus non habet species acceptas, sed innatas. Ergo sicut in hoc excedat hominem, ita & potest excedere in eo, quod eius species, ut perfectior, non determinet ad puram apprehensionem, sed ad iudicium aliquod de obiecto. Vnde dicendum est, ita de facto accidere. Confirmatur ex principio S. Thomæ; quod sic se habeat Angelus in intellectualibus,

b
E
h
d
ti
g
h
n
sc
p
h
l
p
n
a
q
g
n
e
i
p
d
p

bus, ut Cœlum in corporeis.
Ergo quemadmodum Cœlum
habet suam formam indepen-
denter à prævio motu altera-
tionis, quem motum præxi-
gunt inferiora; ita & Angelus
habet suam ultimam perfectio-
nem intellectuali, quæ est
Scientia, independenter ab ap-
prehensione, quam exigunt
homines.

52 Obijcies primo, multa
percipit Angelus, de quibus
nihil apparet, quod ille possit
affirmare, nec consequenter
quid negare; quia omnis ne-
gatio fundatur in affirmatio-
ne. Ergo solum apprehendit
eiusmodi obiecta. Probatur
prima pars antecedentis, quia
de multis, puta de rebus purè
possibilibus non potest affir-

F mire

mare quod existant , neque
potest ipsum de eodem ipso af-
firmare , dicendo e.g. *A*, est *A*,
quia sic haberet duos concep-
tus de eodem, adeoque appre-
henderet . Item probatur se-
cunda pars nimirū, quod om-
nis negatio fundetur in affir-
matione, quia de eo , de quo
nihil affirmo , adeoque nihil
scio , repugnat me aliquid ne-
gare; instantum enim scio, quod
A, non est *B*, inquantum scio,
quod ipsi *A*, inest aliquid præ-
dicatum , quod est mihi moti-
uum ad negandum *B*. Nam
intellectus est potentia prima-
riò instituta ad acquirendum
scientiam, & non ad fugiendū
errorem , cuiusmodi fuga est
actus negatiuus. Nego antece-
dens : sciunt enim Angeli de-
quo.

quolibet obiecto à se concepto
quod habet aliquem actum,
salem extrinsecum, hoc est
existentiam in causa, eamque
affirmant, quoniam non ha-
bent speciem innatam alicuius
individui, nisi vel rei absolutæ,
vel talis specie relationis, ut sic,
et non ut afficientis determi-
natè hæc extrema; quæ omnia
sunt realia, & solum per ipsorum
indebitam applicationem fit
ens rationis. Ergo per speciem
quidditatiuam horum omnium
Angelus determinatur ad af-
firmandam de his existentiam
in causa, adeoque non mere
apprehendit. Et confirmatur
responsio, nam hæc ipsa obie-
ctio fieri potest de Deo, eo
quod videatur nil affirmare
posse de obiectis possibilibus

F 2 nisi

nisi componendo, aut diuidendo, quod Deus non facit. Vnde sicut dicendum est quod Deus de ijs affirmat aliquid esse extrinsecum eorum, quod habent in propria Dei omnipotentia, & hoc sine compositione, & divisione; ita possumus philosophari de Angelis.

53 Objicies secundo hinc sequeretur, quod Angelus non posset dubitare de possibiliitate ullius obiecti; quod est falsum, quia saltem dubitare potest de possibiliitate vniuersitatis hypostaticæ, & Trinitatis. Ergo. Nego antecedens, quia non de omnibus habet species innatas, & proprias, sed circa aliqua habet speciem solius gradus vniuersalis. Hinc cum non omnia

nia particularia illius gradus
comprehendat, potest dubita-
re, an unus gradus vniuers, als
cognitus ab ipso, vt realis di-
stinguatur adæquatè ab alio
conceptu obiectuo reali, quē
habet: exempli causa, an gra-
dus pluralitatis sit distinctus
ab hoc quod est *esse supposi-*
tum diuinum. De utroqua-
men affirmat aliquid esse,
ex quo potest moueri ad
affirmandum, vel
negandum du-
bitatiuè
vnum
de aliis
ro,